

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **G. G.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2017, č. j. MV-41351-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2018, č. j. 30 A 227/2017 – 52, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2018, č. j. 30 A 227/2017 – 52, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 10. 10. 2018, č. j. 30 A 227/2017 – 52, (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2017, č. j. MV-41351-4/SO-2015, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 27. 1. 2015, č. j. OAM-41463-31/DP-2011, (dále „prvoinstanční rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla stěžovateli podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že v jeho konkrétním případě zájem na spravedlivý proces a zájem na nezasahování do jeho osobního a rodinného života převažuje nad veřejným zájmem. Stěžovatel v současné době nedisponuje pobytovým oprávněním a nepřiznání odkladného účinku by pro něj znamenalo povinnost opustit Českou republiku, kde žije více než 10 let. V České republice má vybudované společenské i materiální zázemí, je plnohodnotným členem společnosti a po celou dobu pobytu dodržuje zákony a žije bezúhonným pobytem. Naopak v zemi původu nemá zázemí, nemá zajištěno ubytování ani zdroj příjmu. Proto žádá o přiznání odkladného účinku, aby mu bylo umožněno na území legálně pobývat a procesně hájit své zájmy alespoň do rozhodnutí o kasační stížnosti. Stěžovatel na závěr odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, a ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100.

[3] Žalovaná se k návrhu nevyjádřila.

[4] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 29. 1. 2018, č. j. 30 A 227/2017 - 25, přiznal odkladný účinek žalobě.

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelův návrh je důvodný a **přiznal** kasační stížnosti odkladný účinek.

[6] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11; dostupné na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím poměrům (dlouholetý pobyt a zázemí na území České republiky) by pro něj nepřiznání odkladného účinku mohlo znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud má také za to, že pro výkon stěžovatelova práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území České republiky. Jen stěží lze předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani, že by takové rozhodnutí bylo

pokračování

v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že jsou splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalované.

[12] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. prosince 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu